

BOUSOVÁK

Dvuměsíčník ♦ Ročník 61 ♦ číslo 6/2025

Zpravodaj města Dolního Bousova

Slovo starosty

Vážení spoluobčané,

rok 2025 je téměř u konce, blíží se čas vánočních svátků a čas adventu. V našem městě je tradicí již 28 let, že tento čas zahajujeme příjezdem Mikuláše a nejinak tomu bude i letos. Byť cesta pro jeho příjezd bude lehce omezená díky zahájené rekonstrukci náměstí, ale všichni věříme, že si cestu na naše náměstí najde. Omezení bude pouze částečné, proto se můžeme těšit na připravený vánoční program, stánkový prodej a dobrou vánoční pohodu. Mikuláš dorazí v sobotu 29. 11. 2025, začátek programu je naplánován na 15.30 hodin. Hlavní hvězdou bude Kristián Šebek s orchestrem Slawinski. Dále vystoupí děti z mateřské školy, nadějný mladý bubeník Matyáš Kamenický z Dolního Bousova a pěvecký sbor Musica Fortuna z Turnova, který nahradí pravidelného účastníka pěvecký sbor Stojmír-Bendl, který bohužel přerušil svoji činnost. Součástí programu je premiérová laserová show a tradiční ohňostrož. Během programu společně s dětmi rozsvítíme vánoční strom. Ten letošní je z areálu fotbalového stadiónu. Návštěvníci mohou navštívit vánoční výstavy v infocentru a v základní škole.

/pokračování na straně 5/

Vizualizace nové podoby náměstí T.G.M

Rekonstrukce náměstí T. G. Masaryka začala

Vážení spoluobčané, dovoluji vám seznámit s projektem „Rekonstrukce náměstí T. G. Masaryka“.

Stavba byla zahájena 18. 11. 2025 a bude rozložena do několika etap tak, aby byla zachována průjezdnost, obslužnost a bezpečnost na celém náměstí po dobu celé stavby. Dopravní omezení jak pro pěší, tak i pro automobily nás budou doprovázet po celý rok 2026. S etapizací stavby vás budu postupně informovat na webových stránkách města, sociálních sítích nebo pomocí mobilní aplikace. Proto vás už nyní žádám o trpělivost, schůvilivost, pochopení a nadhled. Prostě se s tím musíme vyrovnat.

Nultá etapa bude probíhat od 18. 11. do 29. 11. 2025 v prostoru před bývalou cukrárnou a prodejnu pečiva Můj chléb. Poté bude následovat **I. etapa** v prostoru před Městským úřadem. Dokončení je plánováno do konce ledna 2026. Poté se práce v rámci **II. etapy** přesunou do prostoru před prodejnou COOP včetně celého parkoviště. Dokončení je plánováno do konce března 2026. Plánované práce mohou být ovlivněny počasím a klimatickými podmínkami a harmonogram prací může být upravován. O dalších etapách budu informovat později v průběhu stavby.

/pokračování na straně 6/

Děkujeme firmě Svoboda za převoz a usazení Vánočního stromu na náměstí

Vánoční strom 2025 letos pochází fotbalového hřiště

Prír. kroužek s dalekohledy u Červenského rybníka (text str. 13)

Společné foto po podzimních pracích na Hořečkové louce 2025

Prír. kroužek - úklid Hořečkové louky podzim 2025 (text str. 13)

Dub a 2 žeravy - nové památné stromy na místním hřbitově

Spojené pěvecké sbory Stojmír-Bendl se naposledy sešly v hotelu Pošta v Sobotce. Foto Monika Bonková

V podkroví knihovny proběhla 20. 10. 2025 beseda s českým emigrantem žijícím v USA – Richardem Kreibichem

Kulturní program DPS – Zuzana Bubílková a R.D. Mgr. Ing. Václav Novák 29. září 2025

Žáci 9.A zasázeli krokusy na školní zahradě

Pohádka k programu o moštování v MŠ, foto P. Bartková

Přírodovědný kroužek na výstavě hub v Mladé Boleslavi 17. 10. 2025

Instalace fotovoltaických panelů byla dokončena na další budově v majetku města – DPS listopad 2025

Instalace fotovoltaických panelů pokračuje na budově hasičů – říjen 2025

V říjnu 2025 město v čele se starostou M. Bočkem osazovalo záhony v Příhonské ulici. Bylo vysazeno přibližně 2250 ks trvalek a 6 500 ks okrasných cibulovin. Pro děti z mateřské školky byla připravená před výsadbou malá ukázka obrázků květů nejznámějších cibulovin a jejich cibulí.

Začala revitalizace náhona před koupalištěm – říjen 2025

Revitalizaci náhona provádí stavební firma Svoboda

Slovo starosty

/dokončení ze strany 1/

Investiční akce

Než nastane vánoční čas, dovoluji mi i v posledním čísle našeho dvouměsíčníku vás poinformovat o dění v našem městě a v našich místních částech. Jak jsem naznačil v odstavci výše, dne 18. 11. 2025 byla zahájena **rekonstrukce náměstí**, která nás bude provázet po celý příští rok. Podrobné informace si můžete přečíst na jiném místě tohoto čísla.

Další stavbou, která byla zahájena během letních prázdnin, je **instalace fotovoltaiky (FVE)** na městských budovách. Stavba běží podle smlouvy o dílo. Prakticky je hotovo v základní škole a ve sportovní hale. Postupně se dokončují instalační práce v budovách hasičárny a mateřské školy v ulici Zahradní. V listopadu byly zahájeny práce v budově domu s pečovatelskou službou a v areálu čistírny odpadních vod. Kompletní instalační a montážní práce by měly být dokončeny do konce roku. Poté bude následovat část předání stavby a zprovoznění celého systému. Tato investice by nám měla v budoucnu ušetřit nemalé finanční prostředky v rozpočtu města za spotřeby el. energie v městských budovách a veřejném osvětlení.

V podzimních měsících byla zahájena **revitalizace bývalého náhonu u koupaliště**. Tato nevzhledná část našeho města poblíž volnočasového areálu projde kompletní rekonstrukcí za dohledu Odboru životního prostředí Magistrátu Mladá Boleslav. Práce provádí firma Svoboda Dolní Bousov a dílo by mělo být dokončeno do konce letošního roku. V jarních měsících bude břeh ke koupališti osázen novými vrbami za účelem zpevnění břehu a odstínění části koupaliště v letních měsících.

Jak jsem informoval v minulém čísle Bousováku, město získalo dotaci z Ministerstva vnitra a ze Středočeského kraje v celkové výši 6,5 mil. korun na **pořízení nového CAS hasičského vozidla Tatra** pro naši výjezdovou jednotku za dosluhující Tatra z roku 1968. Během měsíce října byla podepsána kupní smlouva na pořízení vozidla v celkové výši **10.314.858 Kč s DPH**, dodavatelem vozu bude THT Polička, s.r.o. Termín výroby a dodání vozidla je 14 měsíců od podpisu smlouvy. To znamená, že příspěvek z rozpočtu města na dofinancování se nás bude týkat až

v roce 2027. Doufám, že dodavatel své závazky splní a nové vozidlo v plné výbavě dodá v termínech dané kupní smlouvou.

Další větší plánovanou investiční akcí na rok 2026 je **oprava střechy a výměna střešní krytiny na budovách základní školy čp. 74 a 75**, která je ve velice špatném technickém stavu. Na mnoha místě zatéká a životnost současné krytiny je u konce. Vzhledem ke stáří budov byla zvolena lehká hliníková krytina PREFA, falcovaná šablona 44 x 44 cm v barvě červené. Investice vzhledem odhadovaným nákladům je rozvržena na dvě etapy. V první etapě příští rok bude opravena střecha na budově čp. 74 do náměstí. V roce 2027 se bude pokračovat s opravou střechy na budově čp. 75 ve Školní ulici. V říjnu město oslovilo několik potencionálních zájemců o tuto investici. Do výběrového řízení podal nabídku pan Martin Mucha, Dvorce 179 ve výši 8.213.898 Kč s DPH a pan Milan Mlejnek, Olešnice 42 ve výši 8.145.863 Kč s DPH. Tato nabídka byla vybrána jako nejvýhodnější. Práce budou zahájeny na jaře v příštím roce a potrvají zhruba půl roku.

I letošní advent, vánoční svátky a počátek příštího roku si mohou naši občané zpestřit bruslením. Opět po roce v areálu fotbalového stadionu bude k dispozici na instalovaná **umělá plocha pro veřejné bruslení**. Plocha je určena zejména pro děti a dospívající mládež. Plocha bude v provozu od soboty 22. 11. 2025 do 2. 2. 2026. Provoz a podmínky jsou zveřejněny na webových stránkách města, facebooku města a webových stránkách infocentra.

Nový rozpočet je schodkový

Poslední čtvrtina roku je tradičně věnovaná k sestavení rozpočtu města na rok 2026. Návrh rozpočtu je zveřejněn na úřední desce města a bude předložen ke schválení Zastupitelstvu města dne 24. 11. 2025. **Rozpočet na rok 2026** je navržen jako schodkový. Na straně příjmů počítáme s částkou 135 750 000 korun. Na straně výdajů počítáme s částkou 140 000 000 korun. Rozdíl mezi příjmy a výdaji dofinancujeme z přebytků rozpočtů z minulých let. Na investice, rozvoj a opravy je vyčleněno více jak 60 milionů korun. Se základními investičními plány a podrobnostmi vás seznámím v prvním čísle Bousováku v roce 2026.

Jak jste mnozí zaregistrovali, tak od 1. 1. 2026 z rozhodnutí končící vlády ČR budou muset zřizovatelé ZŠ a MŠ financovat nepedagogické pracovníky (školník, uklízečky, kuchařky, pomocný personál) a ostatní neinvestiční náklady z vlastních obecních rozpočtů. Proto i rozpočet města na rok 2026 reflektuje legislativní změny, zejména novelu zákona o rozpočtovém určení daní, která nově financuje platy nepedagogických pracovníků a část neinvestičních výdajů škol přímo z prostředků měst. Při sestavování rozpočtu jsme se soustředili především na to, abychom dokázali pokrýt své povinnosti v oblasti školství a vzdělávání a zajistili bezproblémový chod v našich vzdělávacích institucích. Jsme v bodě nula a teprve čas ukáže, jestli toto rozhodnutí našich legislativců bylo správné či nikoliv.

Závěrem mi dovoluji, abych poděkoval všem z řad občanů, dobrovolníků, členům spolků a zájmových sdružení, kteří se podíleli na rozvoji našeho města, na kulturním a společenském životě v roce 2025. Pojdme i v dalším roce naše město posouvat dál a udržovat ho tak, aby se nám zde hezky a příjemně žilo.

Přeji klidné vánoční svátky, zdraví, štěstí a pohodu všem našim občanům a sejdeme se společně na Nový rok na rybníku Pískovák, abychom přivítali rok 2026.

Miroslav Boček
starosta města

Plesová sezona 2026

17. 1.	Sportovní ples
7. 2.	Hasičský ples
14. 2.	Ples města Dolní Bousov
7. 3.	Karneval Dolnobousovského SK

Vážení spoluobčané,

blíží se nejkrásnější období roku – čas Vánoc, který nás vybízí ke zpomalení, zamyšlení a strávení chvil s těmi, které máme rádi.

Dovolte mi, abych se v krátkosti ohlédl za uplynulým rokem. Byl to rok plný práce, výzev, ale i radostných okamžiků a úspěchů, které se nám podařilo společně dosáhnout. Děkuji Vám všem za **spolupráci, ochotu, trpělivost a za aktivní přístup** k dění v našem městě a v našich místních částech.

Přeji Vám, abyste v těchto svátečních dnech našli skutečný klid a vnitřní pohodu. Zapomeňte na starosti a shon, nechte se pohltnout kouzlem Vánoc a užijte si každou minutu ve společnosti svých blízkých. Ať u štedrovečerního stolu zavládne radost a teplo domova.

Do nového roku Vám přeji jménem svým i jménem celého městského úřadu především **pevné zdraví, mnoho štěstí, osobních i pracovních úspěchů a neutuchající optimismus**. Ať je pro nás všechny rokem naděje, vzájemného porozumění a spokojenosti.

Šťastné a veselé Vánoce a úspěšné vykročení do nového roku!

S úctou a přátelským pozdravem

Miroslav Boček, starosta

Rekonstrukce náměstí T. G. Masaryka začala

/dokončení ze strany 1/

Studie náměstí byla dokončena v roce 2021. V průběhu zpracování studie měli občané možnost se ke studii vyjádřit na veřejném zasedání zastupitelstva města. V letech 2022–2023 byla zpracována projektová dokumentace pro stavební povolení. Stavební povolení nabylo právní moci v březnu 2024. Následně jsme zpracovali žádost o dotaci z programů ITI Mladá Boleslav, jehož zdrojem jsou evropské finanční prostředky z Integrovaného regionálního operačního programu. Rozhodnutí o poskytnutí dotace jsme obdrželi v prosinci 2024. Počátkem roku 2025 bylo domluveno spolufinancování Středočeského kraje, vlastníka krajských komunikací, které protínají naše náměstí. V polovině roku bylo Středočeským krajem vyhlášeno výběrové řízení na zhotovitele stavby. Smlouva o dílo byla podepsána 29. 9. 2025.

Stavbu bude realizovat firma STAVO-TRANS s r. o. Mnichovo Hradiště.

Informace o projektu a nejzásadnější změny:

Navržené úpravy mají za cíl upravit plochy náměstí tak, aby jednotlivé funkce byly jasně vymezené a aby celek působil uspořádaným dojmem. Úpravy ploch náměstí spočívají zejména v jasném oddělení jízdných a pěších ploch a v jejich funkčním rozlišení.

1. Zvýšení bezpečnosti silničního provozu, snížení rychlosti v prostoru celého náměstí na 30 km/h (zóna 30) pomocí vyvýšených přechodů pro chodce v ulici Brodecká, Palackého, Dlouhá a Školní a svislého dopravního značení

2. Vybudování nové dešťové kanalizace, zachytávání dešťových vod do retenčních nádrží, které budou využity primárně pro údržbu veřejné zeleně a zelených ploch na náměstí pomocí zavlažovacího systému

3. Rozšíření zelených ploch a výsadba 18 ks stromů kolem celého náměstí, trvalkové záhony

4. Přemístění autobusové zastávky před základní školu, zvýšení bezpečnosti dětí před a po vyučování

5. Nové úsporné LED veřejné osvětlení, prostory pro nabíjení elektrokol, příprava rozvodů elektro pro nabíjení elektromobilů v prostoru parkoviště v ulici Palackého, nový kamerový systém, příprava rozvodů pro optickou síť

6. Rekonstrukce vodovodního řádu ze 70tých let minulého století

7. Komfort pro pěší, provedení chodníků ze žulové mozaiky, celkem 48 parkovacích míst v provedení žulová kostka, páteřní krajské komunikace v provedení asfalt, mlatové cesty v prostoru parku a odpočinkové zóny

8. Nový mobiliář (lavičky, koše, truhlíky na veřejnou zeleň) v prostoru celého náměstí

Financování projektu:

Celkové náklady: **37.139.581 Kč s DPH**

Dotace z IROP: **26.632.803 Kč**

Středočeský kraj: **4.900.396 Kč s DPH**

Rozpočet města: **5.606.382 Kč s DPH**

Aktuální informace najdete na stránkách města <https://dolni-bousov.cz/revitalizace-namesti-studie>, facebooku nebo v mobilní aplikaci města.

Miroslav Boček
starosta města

Péče o městskou zeleň nekončí ani v zimě

Revitalizace náměstí T. G. Masaryka v Dolním Bousově začala

V rámci rekonstrukce náměstí bude probíhat i rozsáhlá revitalizace zeleně na náměstí. Nové stromy budou vysazeny po vnitřním obvodu náměstí, tak jak historicky původně byly. Celkový počet stromů se ale zvýší. Centrální park se rozšíří, zruší se záhony před radnicí, ale přibudou na jiných částech náměstí. Nové plochy zeleně budou zvyšovat bezpečnost v okolí krajské komunikace, snížení prašnost, zlepšení mikroklima. Část vzrostlých stromů bude přesazena do parku pod benzinkou v souladu s doporučeními, které městu dala Agentura ochrany přírody a krajiny ČR (AOPK ČR).

A co se stalo s rostlinami v záhonech před radnicí? Keře a trvalky za pět let od výsadby pěkně narostly. Bylo mi líto pěkných keřů hortenzií, trsů denivek, bohyšek, sasanek, kakostů, hvězdnic a dalších. Vyhodnotila jsem, že rostliny lze využít, přesadit je a také ušetřit finanční prostředky města. Drtivou většinu rostlin se nám povedlo přesadit na rok dopředu plánovaná místa. Rostliny jsou především v ulici Příhonská, v okolí domu s pečovatelskou službou a ve školní zahradě. Trvalky, které jsme nechaly na místě, byly ze samovýsevu nebo se jednalo o odnože půdopokryvných druhů. Zachránili jsme vše, co mělo smysl.

Výsadba cibulovin v městské části Bechov

Ve výsadbě okrasných cibulovin jsme v Bechově pokračovali i v letošním roce. Celkem bylo vysazeno 600 kusů okrasných cibulovin. Tulipány a krokusy Vás potěší na návsi a sněženky před místním hřbitovem.

Obnova polní cesty k rybníku Zvolínek

Dne 17. 11. jsme s dobrovolníky vysadili podél polní cesty 17 vysokokmenných ovocných stromů a 57 keřů původních druhů v ČR. Nová polní cesta, obnovená podle historického umístění, návštěvníkům nabídne lepší rozhled na soukromou květnatou louku, Slavičí háj a okolní krajinu.

Obnova sadu v Horním Bousově na Pyrámu

I tato výsadba proběhla úspěšně dne 22. 11. S dobrovolníky jsme vysadili celkem 32 vysokokmenných ovocných stromů do předem vrtaných jam. V sadu je prostor pro pokračování s výsadbou.

Výsadba smíšených trvalkových záhonů v ulici Příhonská

V ulici Příhonská proběhla výsadba trvalek a cibulovin. Trvalek bylo vysazeno přibližně 2250 ks a okrasných cibulovin bylo vysazeno 6 500 ks. Rostlin bylo opravdu velké množství. Proto výsadba byla rozložena na tři termíny. Doufám, že

Vás spoluobčany trvalkové záhony budou těšit. Koneckonců pokračování výsadby bylo to na Vaše přání.

Pro děti z mateřské školky byla připravená před výsadbou malá ukázka obrázků květů nejnáměšších cibulovin a jejich cibulí, aby zkusili hádat, které to jsou jarní květinčky. Děti musím moc pochválit za jejich snahu a také jejich paní učitelky, které je směřovaly ke správným odpovědím. Výsadby budou sloužit i jako výukové prostředí základní a mateřské školy Dolní Bousov pro poznávání rostlin a hmyzu. Na jednom místě je možné vidět včely, několik druhů čmeláků, ploštice, motýly, tešáříky, zlatohlávky, aj. kterým se rozšířila potravní nabídka.

Revitalizace zeleně pásových záhonů byla dokončena.

Ráda bych touto cestou poděkovala všem dobrovolníkům, kteří jste přispěli svou pomocí na letošních výsadbách města Dolní Bousov!

Děkuji za úspěšnou spolupráci paní Bartkové a paní Hejnové z občanského sdružení ČSOP Klenice.

Děkuji i kolegům z údržby města, kteří mi jsou při realizaci výsadby a údržbě zeleně nápomocni, i když někdy je to těžké ☺

Děkujeme Vám všem, kteří jste nás ocenili, ať už ústně nebo písemně, že vnímáte pozitivně provedené změny. Vaše podněty ke zlepšení stavu zeleně vnímám a zapracovávám do dalších projektů.

Přeji Vám klidné a příjemné prožití Vánočních svátků.

Zuzana Adamová

Univerzita třetího věku už plánuje letní semestr

Zimní semestr je v plném proudu, máme za sebou prakticky všechny přednášky kurzu *Každodenní život v barokních Čechách a na Moravě* i exkurzi do skanzenu v Přerově nad Labem. V lednu nás čeká slavnostní vyřazení. Od února poběží letní semestr. Téma bude - **České dějiny a jejich souvislosti**. Pokud se chcete přihlásit a zažít spolu s námi radost ze setkávání a společného poznávání, přihlaste se v místní knihovně u paní Olgy Trískové. Budeme se na vás těšit. (Podrobné informace najdete v srpnovém čísle tohoto časopisu.)

Ingrid Mendlíková

Krátce z Bousovska

Záříjové kulturní odpoledne v DPS.

Po prázdninové přestávce pokračoval 29. září 2025 kulturní program v domově seniorů. Vzhledem k tomu, že 26. července 2025 odešel do hereckého nebe známý dabér, komik a herec Jiří Krampol, několikrát host dolnobousovského DPS, byl tento program zaměřen na jeho vzpomínku. Nejprve svou modlitbu za Jiřího Krampola přednesl R.D. Mgr. Ing. Václav Novák, děkan ze Sobotky, který přijal pozvání do tohoto pořadu. Malou vzpomínku na Jiřího přednesl i Zdeněk Plešinger, který je nedílnou součástí těchto programů v DPS jako fotograf. Následně Bea Albrecht a další pozvaný host Zuzana Bubílková, oblíbená komentátorka a satirička, zavzpomínaly na Jirku Krampola a na jeho televizní pořady v kterých účinkoval. Pořad byl prokládán písničkami v podání Beatrice Albrecht.

Program připravili Bea Albrecht a Ota Vaníček.

R. Stránský

Podzim ve školce. Podzimní období je každoročně spojeno s řadou krásných tradic. I naše školka má několik let jednu takovou, a to „Uspávání broučků“, která je doprovázena lampiónovým průvodem. Tato akce spojuje děti, rodiče, učitele a co je na tom nejkrásnější? My dospělí se vracíme do dětských let a naši nejmenší? Prožívají pohádkové příběhy plné fantazie. I tento rok jsme se společně všichni sešli a od školky jsme se vydali přes náměstí na Školniště, kde jsme uspali broučky a přivítali zimu.

Všem dětem, rodičům a prarodičům děkujeme a těšíme se na další společné akce.

R. Jenčková

Na jaře rozkvetou na školní zahradě krokusy.

Už je to dobrých patnáct let, co se naše škola zapojuje do mezinárodního projektu KROKUS. I letos jsme objednali a prostřednictvím Židovského muzea v Praze obdrželi holandské cibulky žlutých krokusů. Proč se tyto květiny sází? Žluté krokusy by měly připomenout jeden a půl milionu židovských dětí a tisíce dalších, které zahynuly během holocaustu. Žlutá barva připomíná žlutou Davidovu hvězdu, již museli Židé během 2. světové války nosit. K uctění jejich památky si každoročně 27. ledna připomínáme Mezinárodní den holocaustu.

Letos vysázeli na školní zahradě drobné cibulky krokusů žáci 9. A se svým třídním učitelem panem Jiřím Kuzelem.

Projekt Krokus je určený pro žáky ve věku od 11 do 18 let a každoročně se do něj zapojují školy po celém světě. Záštitu nad projektem převzala irská organizace Holocaust Education Trust (HETI), která zajišťuje metodiku, distribuci cibulek krokusů a Online Krokus Klub, kde mohou školy účastníci se projektu sdílet své zážitky, zkušenosti a poznatky s ostatními účastníky a zároveň tak mohou získat nové přátele doma i v zahraničí. Každoročně se tohoto projektu účastní kolen 40 000 žáků a studentů z celého světa. Už od roku 2008 nabízí projekt Krokus konkrétní možnosti, jak přiblížit tematiku šoa, tedy holocaustu, mladým lidem a zvyšovat tak povědomí o nebezpečí diskriminace, předsudků a fanatismu.

I my chceme uctít památku milionů obětí a oslavit život těch, kteří přežili. Snažme se tedy o to, aby dnešní mladá generace neopakovala chyby minulosti. V dnešní době je to obzvláště důležité. K poučení a uvědomění si slouží i takové projekty, jako je Krokus.

I. Mendlíková

Cvičení žen Sokola. Aktivní složkou Sokola Dolní Bousov jsou ženy. Chodí cvičit vždy v pondělí a ve čtvrtek od 18.30 hodin do tělocvičny ve školní budově. Cvičení není náročné, vždyť většina cvičenek je důchodového věku. Pokud se chcete protáhnout, přijďte před školní budovu v uvedené dny před půl sedmou. A pokud se chcete zeptat na podrobnosti, zavolejte Janě Bernartové (tel. 732 845 980).

M. Ječný

Říjnové kulturní odpoledne v DPS. Dalším hostem tradičního kulturního pořadu v jídelně DPS v Dolním Bousově byl 27. října 2025 fotograf známých osobností **Miloš Schmiedberger**. Působil 20 let ve Filmovém studiu Barrandov v oddělení filmové a divadelní fotografie. Po roce 1989 se s Ladislavem Štaidlem podílel na založení česko-americké umělecké agentury Prago-Tex, pod jejíž hlavičkou se stal manažerem populární zpěvačky Ivety Bartošové. Vlastní filmovou a produkční společnost zaměřenou na televizní reklamu, produkci televizních pořadů a dokumentů, fotogra-

fování předních českých celebrit či zpracování obalů hudebních alb českých i zahraničních interpretů. Je autorem mnoha fotograficko-životopisných knih, například o K. Gottovi, I. Bartošové, J. Krampolovi, Minuty s J. Paroubkem atd.

S fotografem Milošem Schmiedbergerem přijela jako překvapení herečka **Monika Kvasničková**. Bývalá dětská herecká hvězda pochází ze sportovní rodiny. Otec byl fotbalista a matka sportovní gymnastka. Nadaná byla od mala na tanec i herecký projev, zároveň krásně kreslila. S Tomášem Holým si zahrála ve filmu „Prázdniny pro psa“, nejznámější roli ztvárnila v seriálu „My všichni školou povinni“. Později začala herečka a malířka cestovat po světě. Kromě pobytu v Americe žila s manželem a malým synem v Indii, kde jejího muže zatkli za experimentování s návykovými látkami na deset let. Se současným manželem Pinem Florisem například vedla kroužky herectví pro děti. Spíše než v českých filmech hrávala v dospělosti s hollywoodskými produkcemi, které natáčely v Česku. Byla také jednou z lásek Jiřího Krampola. Program jako obvykle připravila a písňemi provázela Bea Albrecht a Ota Vaníček.

R. Stránský

Bruslení v Dolním Bousově. V areálu fotbalového stadiónu je letos opět umístěno mobilní kluziště. Provoz byl zahájen v sobotu 22. 11. 2025 a ukončen bude 1. 2. 2026. Kluziště budou moci využívat nejen občané našeho města a okolí, ale i formou rezervací další instituce (ZŠ, MŠ atd.), které projeví zájem. Možnost občerstvení v kiosku na fotbalovém hřišti, WC v budově tribuny, broušení bruslí na místě. Plocha kluziště je nasvícena. Maximální obsazenost v daný čas je 35 osob.

Provozní doba pro veřejnost:

pondělí pátek od 15 do 20 hod.

sobota 10 - 20 hod.

neděle 10 - 18 hod.

Vstupné:

Děti do 15 let zdarma

Od 16 let - 50 Kč/hod.

Broušení bruslí 80 Kč

Platba v hotovosti na místě. Na ploše se bruslí stejným způsobem a se stejným vybavením jako na vodním ledu.

D. Říhová

Promítání filmu a beseda se Sašou Rašilovem. Zveme vás na slavnostní večer, který propojí film, osobní setkání i charitativní myšlenku. Akce se uskuteční ve středu 10. prosince od 18 hodin v Kině Mnichovo Hradiště.

Můžete se těšit na promítání nového filmu **Na horách** a besedu s hercem **Sašou Rašilovem**, který se s diváky podělí i o své zážitky z natáčení. Součástí večera bude také **slavnostní křest druhého ročníku Kalendáře pro Ludmilu 2026**.

Kalendář přináší sérii fotografií klientů Domu Ludmila, zachycených v přírodních a autentických momentech. Jeho

zakoupením mohou lidé podpořit péči o klienty i prostředí, které jim umožňuje prožívat každý den s respektem a důstojností. Kalendář je možné zakoupit přímo v Domě Ludmila, na rehabilitaci v Mnichově Hradišti nebo prostřednictvím online formuláře na webu www.kalendarproludmilu.cz. Cena jednoho výtisku činí 490 Kč.

„Máme radost, že se Kalendář pro Ludmilu stal symbolem propojení generací a laskavého pohledu na stáří. Věříme, že letošní ročník i celý slavnostní večer přinesou inspiraci a dobrý pocit z podpory smysluplné věci,“ uvedla ředitelka Domu Ludmila Kamila Sedláková.

Akce je spolufinancována Nadačním fondem Škoda Auto.

Dům Ludmila

Andělský hrad Valdštejn. Manželé Soňa a Pavel Nechanských Vás všechny srdečně zvou v adventním a povánočním čase na výstavu anděličků a betlémů na hradě Valdštejn. Výstava bude otevřena od první adventní neděle až do konce ledna. Přesnou otevírací dobu výstavy a hradu zjistíte na stránkách www.hrad.valdstejn.cz

*Na Vaší návštěvu se těší
Soňa a Pavel Nechanských*

Doktorka Chramostová působila v Bousově třicet let

Oblíbená obvodní lékařka Květa Chramostová (nar. 6. 7. 1948) zemřela 11. října letošního roku, po necelém roce zaslouženého odpočinku. Do Dolního Bousova nastoupila do nového zdravotního střediska jako praktická lékařka pro dospělé v srpnu 1994, skončila v listopadu 2024. Ale již rok předtím pracovala v objektu v Kolonii. Po absolvování Střední zdravotnické školy v Mladé Boleslavi pracovala jako sestra v dětské ozdravovně ve Špindlerově Mlýně. Pak vystudovala Univerzitu Karlovu v Praze, Fakultu dětského lékařství a získala atestace v oborech Pediatrie, Přenosné nemoci a Všeobecné lékařství. Pracovala v Nemocnici Liberec, nejprve na dětském oddělení, poté jako zástupce primáře na infekčním oddělení. Květa Chramostová měla ráda pohyb, jezdila na kole a na běžkách. Její velkou vášní byl břišní tanec, kterému se věnovala dvacet let. Zahrada, které se s láskou věnovala, osiřela...

„S paní doktorkou Květuší Chramostovou jsem v její ordinaci praktického lékaře pracovala třicet let,“ vzpomíná zdravotní sestra Oldřiška Křížová. „Byla pro mě nejen šéfová, ale i přítelkyně. Paní doktorka byla velmi pracovitý a akční člověk se spoustou zájmů. Měla ráda svoji rodinu, vnoučata, kterým se věnovala. Jezdila s nimi na hory i k moři. Milovala svoji práci a své pacienty. Nikdy jim neodmítla pomoci, když to bylo

zapotřebí, navštěvovala je v jejich domácím prostředí. K jejím velkým koníčkům patřil orientální tanec. Velmi ji bavila příprava kostýmů na vystoupení. Nejvíce si odpočinula a klid nacházela při práci na zahradě. Dovolené nejčastěji trávila v Egyptě. Milovala slunce, horký vzduch, moře, historii. Pobyty v Egyptě pro ni byly vždy relaxací, zde čerpala energii pro svoji náročnou práci. Na roky strávené v její blízkosti budu stále vzpomínat.“

Na svoji kolegyni z dolnobousovského zdravotního střediska zavzpomínala také zubní lékařka Vlasta Bobková.

„Jako dnes vidím první setkání s paní doktorkou Chramostovou, pro mne od toho dne s Květou.“

Přijela se podívat na své působiště, které bylo tehdy ještě ve zdravotním středisku v Proclimě

v Kolonii. Dáma v krátkém kožíšku, sukni a kloboučku. Elegantní, ostatně tak, jak jsme ji vždy vidali. Nebudete mi věřit, měla zrovna nějaký problém se zubem, takže se mi hned dostala pod ruku. Ona neměla tu moji profesi moc ráda, měla z ní velký respekt. A hned takového první setkání! Snad jsem ji tehdy pomohla.

Brzy se ukázalo, že je to srdečná, přátelská a milá paní, která zapadla bez problémů do naší zdravotnické bousovské rodiny. Scházeli jsme se tenkrát vždy ráno a od-

poledne na „rozjezdové a poobědní kávové posezení.“ Tam se kolikrát vyřešilo mnoho provozních i medicínských problémů.

Když jsme se přestěhovali do nově zřízeného zdravotnického střediska, naše ordinace spolu sousedily. Nepřestanu ji být vděčná za odbornou pomoc při ošetřování mých zubních pacientů, ať už při rozhodování o medikaci po výkonech u rizikových pacientů, nebo odbornou pomoc u pacienta, který u nás zkolaboval a naše síly na to nestačily. Díky její spolupráci jsme mohli u nás provést i výkony, před kterými by se museli pacienti sáhodlouze objednávat na různé testy a kontroly do Mladé Boleslavi. To bylo výhodné hlavně pro naše seniorské pacienty. Květa měla velký a široký medicínský přehled a neustále se vzdělávala.

Jak už jsem naznačila, stala se mou pacientkou a ona zase záhy mým praktickým lékařem. Jsem jí neskonale vděčná i za zdravotní péči o mou maličkost a taky za trpělivost, kterou se mnou měla. To víte, doktoři nebývají zrovna pořádní pacienti. Pečovala i o mé zaměstnance, byla něco jako náš závodní lékař. Často jsme si i později v naší společné chodbě při odchodu domů nebo při pauzičce postěžovaly na byrokracii, která tak hluboko zasáhla do našich praxí, na to, jak se pereme s našimi počítačovými problémy.

V živé paměti mi zůstanou i společná setkání u příležitosti našich svátků a narozenin. Nezapomenu na různá překvapení

a vystoupení, která jsme na ně připravovali a kterých se i ona zúčastňovala. Na její vystoupení se skupinou orientálního břišního tance, který z celého srdce milovala a věnovala se mu s velkým nadšením. Na naše milované vánoční besídky, kam přijížděla vždy o trochu později, protože nám musela ještě po skončení své ordinace připravit něco dobrého a hlavně zdravého. Pro tu zdravou stravu jsem si ji kolikrát naoko dobírala a často jsme se na toto téma pro pobavení ostatních špičkovaly. V duchu ji vidím smát se nad dárky z naší vánoční tomboly a zůstanou mi tam i vůně jejich dáreků od Justa.

Je hodně vzpomínek, které mi na Květu v paměti a hlavně v srdci navždycky zůstanou. Posílám Ti za vše, Květo, někam nahoru velký dík!“

Na roky strávené s MUDr. Chramostovou sice o patro níž, ale přesto nesmírně blízko, zavzpomínala i dolnobousovská praktická lékařka pro děti a dorost MUDr. Magdalena Hallová.

„Paní doktorku Chramostovou jsem brzy po svém nástupu na středisko do Dolního Bousova v prosinci roku 2011 začala nazývat Květou. Já mladá, vykulená, převzala ordinaci dětského lékaře po paní doktorce Vackové, jejíž rychlý odchod překvapil mnohé a ocitla jsem se ve zcela novém prostředí. Ocitla jsem se pro mě v prostředí, kde jsem trávila mnoho času s lidmi pro mě dosud neznámými. Byla jsem hozena do vody a bylo třeba začít plavat. Řízení ordinace, tisícovka nových dětských tváří a další tisícovka je-

jich rodičů, samostatné rozhodování o diagnózách a postupech léčby, lejštra, papíry, fronty v čekárně, nefungující záchod, zápach z kanalizace, protékající odpadní roura, počítače, komunikace s pojišťovnami a vlastně komunikace se všemi...

To přeci nemůžu zvládnout, říkala jsem si. Ale velmi brzy jsem zjistila, že toto zdravotní středisko má velkou přidanou hodnotu. A to lidskou. Nešlo tu o striktně oddělené ordinace lékařů, kteří se slušně pozdraví, když jdou do práce. Já jsem postupně zjistila, že v prvním patře budovy sídlí v ordinacích dvě dámy, které se přes skoro generační rozdíl věku, brzy staly součástí mého života, a neskromně si dovoluji říci mými kamarádkami. Kdykoli jsem potřebovala, měla jsem se kam obrátit. Ať už šlo o odbornou radu, či provozní potíže, vždy jsem mohla zařukat na obě ordinace a nebyla jsem odmítnuta.

S naší ordinací mě postupně naučila pracovat moje zdravotní sestřička Ivanka Hůlková, bez ní bych plavala asi ještě teď. Dobrým zvykem střediska bylo pořádat setkání k různým příležitostem, narozenin, svátků, oslav výročí... takto radostnou atmosféru plnou legracek, vtipků a masek Vlastičky Bobkové a milé rozvážné poznámky Květy Chramostové, mnoho dobrot od sestřiček Jany, Pavly, Olinky a Ivanky. Naše vánoční mecheche bývalo vyhlášené. Květa byla tohoto všeho nedílnou součástí. Vždy s jasným názorem na věc, vždy odborně na výši, vždy si dovedla poradit s grácií, i když ty pitomé počítače jí pěkně lezly na nervy, elegantní v kostýmku

s kloboučkem. I když jí síly ubývaly a plíce vypovídaly službu, stále i přes naše naléhání, ať už upřednostní sebe před pacienty, nedokázala to. Péče o pacienty byl její život a když už opravdu nemohla a musela zůstat doma, šťastná nebyla, chybělo jí to a chyběla jí i naše sounáležitost. Když odcházela do důchodu MUDr. Vlastička Bobková, naše středisko si udělalo výjezdní zasedání do Kadaně, na víkend jsme se vydaly do Krušných, hor abychom spolu pobýly. Květ už nebylo moc dobře, ale přece přijela a chtěla být s námi. Propovídaly jsme část večera. Krásně mluvila o své rodině, vnoučatech, o svém příteli. Moc jí leželo na srdci, komu předá své pacienty. Hodně se bála, aby ordinace nezanikla, aby pacienti nemuseli za péčí daleko, aby ordinaci nepřevzal řetězec, aby se z péče nevytratila lidská stránka. Přála si, aby pacient byl konkrétní člověk, ne jen papírová karta. A nakonec se to povedlo. Podařilo se najít MUDr. Mrázkovou. Ta se nyní učí plavat v našem bousovském rybníčku a jde jí to velmi dobře. Doufám, že v nás bude mít také takové zastání, jako jsem já měla v Květě a Vlastě a kromě odborné péče tu stále nadále bude znát lidské propojení, které by mělo být nedílnou součástí lékařské profese.

Duch Vlasty a Květy je tu s námi stále, Vlastička pilně slouží péči o vlastní rodinu a rodinu divadelníků v Bakově nad Jizerou a Květa už dýchá volně a z plných plic tam někde nad námi. Květo a Vlasto, za setkání s vámi ze srdce děkuji.“

Miloslav Ječný

Můj den s Richardem Kreibichem

V pondělí 20. října 2025 se v podkrovní dolnobousovské knihovny a infocentra konala beseda s Richardem Kreibichem. Pražský rodák (narodil se v roce 1942), nejstarší z pěti dětí, navštívil Dolní Bousov, aby se podíval do míst, kde působil jeho pradědeček a narodil se jeho dědeček a jeho bratr. Co všechno ale jeho návštěvě předcházelo?

Před pár měsíci se na mě obrátila Sylva Daničková s prosbou, zda bych něco nezjistil o předcích jejího přítele Richarda Kreibicha, který žije v San Francisku a jeho předci mají vazbu na Dolní Bousov. Prohledal jsem dolnobousovské matriky (jsou na stránkách okresního archivu), různé kroniky a zápisy. A nalezl jsem, že

dva Kreibichové se koncem 19. a začátkem 20. století do dění v Dolním Bousově výrazně zapsali. Richardův pradědeček Václav Kreibich se narodil 15. 1. 1847 v Kosmonosích. Do Dolního Bousova přišel nejpozději v roce 1873, tedy v šestadvaceti letech. To se zde totiž jemu a manželce Marii narodil syn Josef Čeněk (17. prosince), dědeček Richarda Kreibicha. Další dvě děti zemřely (Václav 1875, Bohumil 1880), aby se 22. 5. 1883 narodil Otto Vratislav Kreibich, který se také zapsal do historie Bousova.

Vraťme se k Václavu Kreibichovi. Ten pracoval v místním cukrovaru jako účetní, ale zapojil se i do veřejného života. Pracoval v místní školní radě, byl škol-

ním dozorcem, spoluzakladatelem bousovského Sokola v roce 1893, mecenášem školy. Zápisy ve školní kronice: 4. března 1878 uspořádal výbor ve prospěch chudé mládeže školy dolnobousovské Občanský ples v hostinci U Cvrčků. Přispivatelé: Kreibich 1 zlatý. 7. července 1889 výlet s hudbou do „Doubí“ nad Vlčím Polem. Přispěli občané, zejména pan Kreibich, školní dozorce (dal 2 zlaté). Jako člen školní rady se výrazně zasadil o stavbu nové školy, otevřené v roce 1894. Václav Kreibich zemřel náhle 23. 8. 1909 v lázních Mšené, byl převezen do Dolního Bousova a zde pochován. Jeho hrob, stejně jako jeho dvou malých dětí, není dohledatelný.

Václavův syn Otto Kreibich se po studiích vrátil do bousovského cukrovaru jako chemik. A od roku 1908 se jeho jméno objevuje v sokolských zápisech, především zábavního odboru, jehož byl Otto Kreibich řadu let předsedou. Jeho jméno je ještě v seznamu členů Sokola Dolní Bousov za rok 1919. Lze předpokládat, že spolu s manželkou odešli tehdy, kdy skončila činnost cukrovaru.

Všechny výše zmíněné informace a řadu dalších jsem Richardu Kreibichovi poskytl. A pak jsem se dozvěděl, že v říjnu přiletí do Prahy a rád by navštívil Dolní Bousov. Sice proti původnímu plánu nastal zádrhel, neboť mu letenku přeložili ze 7. října na 14. října, ale to jeho návštěvu neohrozilo. Do Bousova plánoval přijet spolu se Sylvou Daničkovou, ale zasáhla malá zdravotní komplikace a Richard přijel sám. V pondělí 20. října jsem pro něho dojel do Sobotky, kam dorazil z Prahy autobusem. A protože nesnídal, první kroky vedly do sobotecké cukrárny. Pak už jsme vyjeli do Bousova. Nejprve jsme byli přijati starostou Miroslavem Bočkem, který vzácné návštěvě věnoval knihu o Bousově. Byly nám půjčeny klíče od bývalých kanceláří cukrovaru, pozdějšího zdravotního střediska. A v doprovodu Jiřího Sokola jsme nejprve vylezli na věž vodojemu, odkud je část areálu přehledně vidět. Richarda zaujal dům hned vedle – v něm totiž jeho pradědeček žil, v něm se narodil jeho dědeček i jeho bratr. Pak nás Jirka Sokol provedl některými objekty bývalého cukrovaru, jejichž je správcem.

Odpoledne byl nejprve oběd v Restauraci u sv. Kateřiny, pak jsem s Richardem navštívil základní školu, podívat se do míst, která jeho dědeček a jeho bratr navštěvovali. Velkým překvapením ale byla pro obyvatele amerického San Franciska prohlídka třídy v buňkách za halou, kde nás provedla ředitelka Vendula Budínová. Richard se nestačil divit, co všechno žáci školy dělají a jaké pomůcky mají k dispozici. Smršť jeho dotazů jsem musel přerušit, protože jsme spěchali rychle na besedu. Neúčasti paní Sylvu litovala především její spolužačka z dolnobousovské školy, paní Jiřina Vacková (rozená Haladová). Už byla na odchodu, ale Helenka Koničková ji přesvědčila k návratu a jak se po besedě paní Jiřina vyjádřila, nelitovala toho. Richardovo líčení všech peripetií jeho života a obrovský životní optimismus prýšící z jeho slov zapůsobil na návštěv-

Richard Kreibich si před osmdesátkou troufne i na stojky nad Yosemitekým národním parkem, r.2020

niky besedy tolik, že po skončení za ním mnozí přišli s poděkováním, že jim dodal dobrou náladu a chuť do života.

Líčit osudy Richarda Kreibicha by zaplnilo několik Bousováků. Proto jen stručně. Nejstarší z pěti dětí, vyučil se automechanikem a jeho vášní byl folklórní tanec. V roce 1961 se dostal do Armádního uměleckého souboru, později si založil fotografický ateliér a portrétoval známé umělce. Vystupoval s AUSEm po celé východní Evropě, mimo jiné i před sovětskými kosmonauty. Při vystoupení v Tunisku se seznámil se Sylvou Daničkovou, která vystoupení AUSu komentovala. Podíval se i na Západ a tehdy se rozhodl, že chce žít ve svobodném světě. Ale nechtěl emigrovat, proto hledal legální cestu a zjistil, že volně mohou na Západ vyjíždět tenisté, hokejisté a krasobruslaři. První dva sporty nepřicházely vzhledem k jeho věku (26 let) v úvahu. A tak se rozhodl, že ačkoliv neumí bruslit, prosadí se do lední revue a na Západ se dostane. Koupil si brusle a kamarád mu nafotil snímky, které poslal do lední revue. A dostal odpověď, že za tři měsíce budou v Praze a vyzkouší si ho na ledě. Nastalo horečná snaha naučit se bruslit. Vystoupení před reprezentanty revue mu uváděla paní Sylva, protože Richard neuměl anglicky. Nejprve to nevyšlo, ale za pár týdnů dostal kladnou odpověď a vyrazil do světa jako krasobruslař Holiday on Ice. Jeho komediální vystoupení mu nakonec vyneslo smlouvu v Madison

Square Garden a dlouhé turné po Jižní Americe. V Kolumbii se oženil s kolegyní krasobruslařkou z Ameriky, aby se v roce 1978 usadili v San Francisku. Brusle odložil, angažoval se v různých zaměstnáních a oborech podnikání. I po odchodu do důchodu v roce 2016 se věnoval sportu, především snowboardu. A když stál se svým synem v Jižní Koreji pod pódiem, na kterém Ester Ledecká přebírala druhou zlatou olympijskou medaili, obrátil se na syna a řekl, že když ona má dvě zlaté, že on to také dokáže. Koupil si lyže, usilovně trénoval a na závodech pro seniory opravdu dvě zlaté vybojoval.

Richard Kreibich povídal i o svých dalších zážitcích. Jak při letošní návštěvě závodů F1 v Baku navštívili se synem muzeum automobilů, kde byly i staré Pabědy, které jako mladík opravoval. Jak plánuje program cvičení jógy pro pasažéry velkých zámořských lodí. A mnoho dalšího a dalšího. Ze všech jeho slov prýštila chuť do života, usilovnost a optimismus. A ten, soudě po skončení besedy podle ohlasu přítomných, nalil i do jejich žil.

Původně plánoval Richard odjezd ze Sobotky zpět do Prahy, kde měl mít příští den cvičení pro seniory zaměřené na jógu v Sokole Karlín. V průběhu dne ale program změnil. Odvezl jsem ho do Mladé Boleslavi, odkud ojel autobusem do Liberce. Rozhodl se totiž pro návštěvu u příbuzných v Zásadě. Opravdu akční třiaosmdesátník.

Miloslav Ječný

První ročník Běhu Bousovem přilákal přes stovku závodníků

V sobotu 27. září se na víceúčelovém hřišti a in-line dráze v Dolním Bousově uskutečnil 1. ročník závodu Běh Bousovem. Slunečné odpoledne se neslo ve znamení sportu, radosti z pohybu a výborné atmosféry. Do závodů se zapojilo více než sto běžců všech věkových kategorií.

Program zahájili ti nejmenší závodníci, kteří se na trať vydali na odrážedlech v délce 300 metrů. Po nich se představily starší děti, které poměřily své síly v závodech na koloběžkách ve dvou věkových kategoriích od 5 do 14 let.

Následoval hlavní běžecký program. Nejmladší běžci ve věku 3 až 5 let absolvovali trať dlouhou 300 metrů, po nich se na start postavili závodníci ve věku 6 až 7 let a 8 až 10 let, kteří běželi 500 metrů. Starší děti od 10 do 14 let se pak vydaly na náročnější 1 200metrovou trasu, vedoucí až k paneláku a zpět.

Závěr odpoledne patřil nejstarším účastníkům ve věku 15 let a více, kteří se postavili na start dvoukilometrového závodu. Trať vedla kolem paneláku, po louce směrem ke kaštanu a zpět Okružní ulicí.

Celé sportovní odpoledne doprovázela skvělá nálada a podpora diváků. Pro děti byl navíc připraven doprovodný program

od Mateřské školy Dolní Bousov, který nabídl zábavné soutěže, skákací hrad a malování na obličej.

První ročník Běhu Bousovem se po všech stránkách vydařil. Závodníci předvedli krásné výkony, sportovali s nadšením a ukázali, že v Dolním Bousově má sport své pevné místo.

Velké poděkování patří všem organizátorům, dobrovolníkům a partnerům, kteří se na přípravě akce podíleli. Už teď se těšíme na další ročník!

Petr Ježek

Stojmír ukončil svoji činnost

Pětadvacet let jsme byli zvyklí na vystoupení spojených pěveckých sborů Stojmír-Bendl při různých příležitostech. Vzpomínka u hrobů padlých, rozsvícení vánočního stromu, Mikuláš, Noci kostelů, samostatné koncerty – tím vším byl obohacován dolnobousovský kulturní život. Již nebude – 1. října 2025 se zpěvačky a zpěváci naposledy sešli v soboteckém hotelu Pošta, aby posvětili předchozí rozhodnutí o ukončení činnosti. Důvody jsou stejné, jako několikrát předtím ve více než stošedesátileté historii Stojmíra – málo zájemců o zpěv, úbytek členů. A proto po čtyřiašedesáti letech od znovuoobnovení činnosti Stojmír Dolní Bousov skončil.

Zpěvácký spolek Stojmír byl založen dolnobousovskými učiteli Janem Karbanem, Antonínem Karáskem a Františkem Zelinkou v roce 1862. V roce 1865 se uskutečnilo slavnostní svěcení praporu, jehož kmotrou byla i herečka Otýlie Sklenářová-Malá. Poprvé ustala činnost sboru v roce 1899 a byla krátce obnovena v letech 1913 a 1914. Po první světové válce stagnace pokračovala – spolek oficiálně existoval, ale nezpívalo se. Pokusy o obnovení činnosti proběhly v letech 1927 a 1931, aby opět ustaly. Až v roce 1940 zásluhou Josefa Severy, řídícího učitele ve výslužbě, došlo k obnovení činnosti a patrně nejslavnější éře v historii Stoj-

míra. Ta skončila v roce 1952 oslavou 90. výročí vzniku. A nastal opět úpadek, který trval do roku 1965. To bývalé členky přemluvily Augustina Novotného, aby se ujal vedení sboru. A zpívalo se do roku 1992, aby hlas Stojmíra opět utichnul.

Koncem minulého století začaly některé bývalé členky Stojmíra jezdit do soboteckého sboru Bendl. 12. září 2000 v rámci oslav 400 let od udělení městského znaku a privilegií uspořádal Bendl koncert ve školní jídelně. To přilákalo další bývalé Stojmírovce, začaly zaznívat hlasy volající po obnově Stojmíra a k tomu došlo v roce 2001. Při vzpomínce u hrobů padlých 4. května již vystupovaly spojené

pěvecké sbory Stojmír-Bendl. Následovalo více než dvě desítky let pod vedením několika sbormistrů: Pavel Hučík, Jan Jiterský, Pavla Matoušková, Pavlína Cohornová-Těšínská a od roku 2017 Renata Kárníková.

Zda ještě někdy zažijeme vystoupení pěveckého sboru Stojmír, nevím. Jeho historie ukazuje, že vždy po letech úpadku vstal jak bájný Fénix z popela a opět se v Bousově zpívalo. Otázkou je, kdy to bude.

Miloslav Ječný

Něco o dolnobousovském hřbitově

Na začátek psaní vzpomínek o dolnobousovském hřbitově použiji slova lidové písně, kterou v Mexiku roku 1867 hráli muzikanti z Čech, když doprovázeli císaře Maxmiliána I. na popravu.

*„Hřbitove, hřbitove,
zahrado zelená,
do tebe padají
nejdražší semena.....“*

Dolnobousovský hřbitov pro mne vždy byl krásnou rozkvetlou zahradou se sochami, jako by to byla zámecká zahrada. Ráda jsem tam jako dítě chodila (a chodím) a babička mi vyprávěla příběhy lidí tam pochovaných. Hned vlevo za hlavní bránou byl hrob chlapce, který si podle vyprávění hrál s ostatními dětmi na chodníku a spadl pod projíždějící autobus. Bylo to tedy i výchovné, protože mi babička také říkala, že se na hřbitově nesmí hulákat, běhat či něco ničit a hlavně cokoli brát. A to mi zůstalo. Kousek dál za zmiňovaným hrobem je pohřben poslední koč, který jezdil s pohřebním vozem taženým koňmi. Pamatuji si, že ty jeho černé koně přivedli až k hrobu, ale ti se začali najednou vzpínat a museli je odvést. Nedaleko od dolního vchodu u márnice býval starý náhrobek, na kterém byly vytesány dvě se objímající děti, které měly zemřít krátce po sobě. Bylo mi jich velmi líto. Jako malá jsem byla s rodinou přítomna na mnoha pohřbech, protože bylo slušností jít sousedům nebo známým na pohřeb. Ještě si třeba pamatuji na pohřeb vojáka, který byl

Foto z pohřbu učitele Fr. Kučery z 9.5.1944

na zastřelen na státní hranici a kterému mu byla vojáky vzdána čest výstřely. Dříve byly pohřby vypravovány z místa bydliště nebožtíka. Ten, když byl uložen do rakve a následně do pohřebního vozu, za doprovodu pohřebního průvodu vůz odvezl nebožtíka do kostela. Po obřadu v kostele se rakev opět naložila do vozu a opět s průvodem se šlo na hřbitov, kde kněz provedl poslední pohřební rituál. Pozůstali tenkrát na znamení úcty k zemřelému nosili určitou dobu na oblečení černou stuhu.

Dnes probíhají pohřby jinak, zda je to lepší, nebo horší nevím.

Zajímají mne všechny hřbitovy, kdykoli navštívíme nějaké město, jdeme se podívat i na hřbitov. Je to vizitka každého města a jeho obyvatel, samozřejmě nejvíc mám ráda ten v Bousově. Pokud se někomu zdá moje záliba ve hřbitovech morbidní, je to dáno znamením Štíra. Podle astrologie se to děje lidem narozeným ve „Štíru“, nebo těm co mají hodinu narození v tomto znamení, či mají ve znamení Štíra více planet. Pak jsou přebírány některé vlastnosti tohoto podzimního, dušičkového znamení.

Jarmila Matějková

Podzim 2025 v Přírodovědném kroužku

Prvním neformálním setkáním letošního školního roku byly oslavy 10 let trvání našeho kroužku v zahradách u knihovny. Další schůzky jsme věnovali poznávání přírody v nejbližším okolí našeho městečka. V ohradách jsme po-

zorovali známá i exotická zvířata. Povídali jsme si o pobytovcích stopách zvířat, jako jsou okusy, vývržky, peří, zbytky potravy, hnízda ap. Děti hádaly, jakým stromům patří listy, které jsme nacházeli cestou-jinan dvoulaločnatý, lípa srdčitá,

jasan ztepilý, javor klen, mlč a javor babyka, topol černý, topol osika... Kdo chtěl, mohl si vyzkoušet, jak trpký je plod trnky. Zajímavá je také trnková pečička sama o sobě-kulatá, zdobená malými dolíčky. Na krmelišti na Bakovce

a v zahradě u knihovny jsme rozvěsili a doplnili ptačí krmítka slunečnicí a tukovými kuličkami. Kdo chce, může se v chladném období roku kdykoli k doplňování tamních krmítek přidat.

Jeden říjnový pátek jsme se vydali na výstavu hub do galerie Pod Věží v Mladé Boleslavi. Vlakem jsme dojeli až na hlavní nádraží, odtud podél Jizery ke hradu a na Staré město. Zastavili jsme se v akvaristice a prohlédli jsme si axolotly, rybky, želvy, papoušky, kanárky, zebřičky, andulky, křečky, morčata, králíky a užovky. Na houbové výstavě jsme si poslechli pořadatele Standu Tutku, který nám poutavě vyprávěl o zajímavostech ze života hub – proč vůbec na světě jsou, jak spolupracují s ostatními organismy, podle jakých znaků je lze rozlišit, které jsou jedlé a které jedovaté... Po zhlédnutí výstavy jsme vystoupali na samotnou věž nad náměstí a dvěma tamními dalekohledy jsme pozorovali Trosky, Bezděz a další blíží i vzdálenější obzory. Cestou vlakem tam i zpět jsme hráli houbové kvarteto a další naučné hry. Počasí nám přálo a celý výlet jsme si moc užili.

Na konci října jsme s 11 dětmi pohrabali Hořečkovou louku za Vlčím Poem a shrabanou biomasu jsme rozprostřeli za příkop pod smrky. Pracovali jsme tři hodiny, je hodně znát, že se lokalita o dvě třetiny rozšířila. Letos jsme vymysleli vychytávku – shrabanou travu jsme pěstovali do pytlů, které pak vedoucí odnášela do lesa. Vyřešilo se tak zbytečné troušení

trávy cestou na odkladiště, celý proces se urychlil a děti nenosily hromádky „pod první smrček“.

Před začátkem práce jsme dětem pověděli o hořečku nahořklém, co potřebuje a co mu škodí, o vývojovém cyklu rostlin. Vše jsme si názorně ukázali na obrázcích, v pracovním listě a na zbytecích skutečných rostlin. Máme všichni velkou radost, že se hořečkům na zdejší lokalitě daří tak dobře, že mohou být součástí záchranného programu. Po práci jsme se důkladně posilnili teplým čajem, sušenkami a ovocem. Všem patří velká pochvala za namáhavou práci v nevlídném počasí.

V listopadu jsme s dětmi ve školní kuchyňce chystali jako každý rok vánoční

dárčky – pečený čaj a svíčky ze včelího vosku. Nechybělo oblíbené zdobení perníkových chaloupek a perníčků cukrovou polevou. Letošní tvoření jsme ozvláštnili novinkou – děti si ozdobily skleněný hrnek obrázky přírodnin z Divokrásna.

Přejeme všem krásné prožití svátečních dnů a hodně radosti v novém roce.

Kdo z dětí by se k nám chtěl přidat, může, máme ještě volná místa. Informace jsou například na stránkách kroužku www.bousovsko.cz. Nebo stačí přijít na první schůzku v roce 2026. Bude 9. ledna od 13 do 15 hodin, sraz před hlavním vchodem školy. Vyrazíme do přírody s teplým čajem a perníkovou chaloupkou v batohu :-).

Pavla Bartková a Lenka Hejnová

Vlak bez strojvůdce potvrdil spolehlivost

3000 kilometrů bez závad. AŽD testuje vlak bez strojvůdce, dokáže reagovat na stádo ovcí i nepozorné řidiče

Převzato: HN.cz › Domáci, ČTK, 3. 11. 2025 10:20

Experimentální vlak bez strojvůdce firmy AŽD Praha najel od dubnového zahájení provozu do začátku října prvních 3000 kilometrů. Provoz s cestujícími na trati mezi Kopidlnem na Jičínsku a Dolním Bousovem na Mladoboleslavsku byl bez závad na softwaru či řízení. Autonomní vlak je prvním svého druhu v Evropě, který jezdí na takzvané širé trati, tedy mezi stanicemi. V tiskové

zprávě to uvedla společnost AŽD, která je výrobcem dopravní zabezpečovací techniky.

Vlak zvaný EDITA podle AŽD potvrdil dosavadním provozem svou spolehlivost. Na trati zvané Kopidlnka jezdil o vybraných víkendech a letních prázdninách. „Nezaznamenali jsme žádnou technickou závadu související se softwarem či řízením. Vlak se zastavil pouze v situacích, kdy mu do cesty vstoupily reálné překážky, například stádo ovcí, zajíc či srna, která běžela souběžně s vlakem a následně přešla přes koleje,“ uvedl generální ředitel AŽD Zdeněk Chrdle.

V jednom případě podle něj vlak správně reagoval i na automobil, jehož řidič nerespektoval stopku na přejezdu. „To je pro nás důkaz, že technologie funguje a dokáže spolehlivě vyhodnocovat rizikové situace. Stále ale na základě řady testovacích jízd vyladujeme software,“ uvedl Chrdle.

Protože legislativa neumožňuje provoz zcela bez obsluhy, je i v autonomním vlaku strojvedoucí, který ale na jízdu mezi stanicemi pouze dohlíží.

Vývoj autonomního vlaku s dubnovým uvedením do provozu neskončil. AŽD nyní například testuje technologii, která

pomocí inteligentní kamery vyhodnocuje chování aut a chodců na přejezdech.

Novinky se dotknou i cestujících. AŽD hodlá v roce 2026 spustit inteligentní zastávku na znamení. I v přívěsném voze bude tlačítko, jímž si cestující vyžádá zastavení na příští zastávce. „Plánujeme také zavést dálkové ovládání vlaku, takže strojvedoucí bude moci autonomní vlak řídit ručně z Kompetenčního centra

(v zastávce) Dětenice, ale i přímo z ředitelství společnosti AŽD,“ uvedl Chrdle. Vlak je již podle něj také schopný zvýšit maximální rychlost z dosavadních 60 kilometrů v hodině na 80 kilometrů v hodině.

Náklady projektu byly asi 320 milionů korun. Z nich 120 milionů korun na vývoj a postavení autonomního vlaku poskytla Evropská unie v projektu Europe's Rail.

Zbýlých 200 milionů investovala AŽD do opravy trati, zajištění přejezdů a dalších technologií na trati, která je dlouhá 24 kilometrů.

AŽD je dodavatelem technologií zabezpečení a řízení dopravy, a to především železniční. Obrat firmy byl loni 13 miliard korun. Firma má kolem 1700 pracovníků a působí zhruba v 20 zemích světa.

Starší žáci začali napůl

Prvním turnajem Florbalové ligy volného času (www.flvc.cz) odstartovali starší žáci ZŠ Dolní Bousov sezónu 2025/26. A dařilo se jim napůl – jedna výhra, jedna prohra. Do soutěže organizované Domem dětí a mládeže Liberec se přihlásilo osm družstev – ZŠ Dolní Bousov, DDM Draci Hrádek, DDM Strži Liberec, FBC Panthers Liberec, FBC TJ stadion Nový Bor, SCP Český Dub, TJ Sokol Benátky a TJ Sokol Hodkovice. Týmy odehrají sedm turnajů, každý s každým dvakrát.

Turnaj Hodkovice, 18. 10. 2025: ZŠ Dolní Bousov – SCP Český Dub 7:5 (3:2, 2:1, 2:2), Klimpera 3, Keller 2, Černý, Hercik.

Celkem vyrovnaný zápas, ve kterém jsme dostali první gól. Stejně jako v loni tak i letos dostáváme většinou první gól my. Nějak nám nejdou začátky zápasů. Když jsme vyrovnali soupeř znovu udeřil a vedl 2:1. Naštěstí jsme do konce první třetiny zápas otočili a ujali se vedení, které jsme udrželi do konce zápasu. ZŠ Dolní Bousov – FBC TJ Nový Bor 6:9 (1:3, 2:3, 3:3), Keller 2, Procházka 2, Bulíř, Sobotka. Zápas, ve kterém jsme asi měli více ze hry, ale soupeř měl smrtící protiútoky. Přesto že jsme hráli hlavně na půlce soupeře, první třetinu jsme prohráli 1:3. Poté co jsme přeci jenom vyrovnali, soupeř nás opět zaskočil

a ujal se vedení, které už udržel do konce. Sestava: brankář Štěpánek Matěj. Obrana: Klimpera Jan, Keller Šimon, Lašák Alex, Hercík Adam. Útok: Bulíř Matěj, Pilař Šimon, Piša Dominik, Jonáš Šimon, Černý Eda, Nechvátal Vendelín. Druhý zápas ještě Procházka Ondřej a Sobotka Boleslav. Tabulka: 1. Nový Bor 6 bodů, skóre 16:6. 2. Benátky 5, 11:8. 3. Panthers Liberec 3, 16:7. 4. Hodkovice 3, 8:7. 5. Dolní Bousov 3, 13:14. 6. Strži Liberec 3, 4:10. 7. Český Dub 0, 8:11. 8. Hrádek 0, 3:16. Další letošní turnaje se konají 22. 11. v Dolním Bousově a 14. 12. v Novém Boru.

David Pilař

Květinky od Romanky

Uvážu a vyrobím
Vám kytici, dekoraci,
věnečky pro
všechny příležitosti

květiny na narozeniny a svátky
vánoční věnce a dekorace
dušičkové dekorace
velikonoční dekorace

Rozvoz objednané kyticky nebo dekorace
do 10 km ZDARMA

Romana Kalenská

604 513 899

Romanka Kalenská

Květinky od Romanky

kalenska.romca@seznam.cz

Kolonie 706 Dolní Bousov IČO: 23789964
(v areálu autoservisu KM Servis
Kalenský)

ZM Wellness

Javorová 804, Dolní Bousov

Nabízíme tyto služby:

Sauna a vířivka
(pro menší skupiny, pouze na objednání)

Masáže:

- Masáže klasické a reflexní
- Reflexní masáž plosek nohou
- Baňková masáž
- Léčebná rehabilitace po úrazech
- Masáž čokoládová, medová, lávové kameny
- Pedikúra

Možnost zakoupení dárkových poukazů, služby se dají různě kombinovat

Objednávky a bližší info:

Zoltán Rigo tel: 603 81 88 51
e-mail: zoltan.r@seznam.cz

Martina Rigóová tel: 604 263 848
email: rigovamartina@seznam.cz

Knižní novinky

Tipy z městské knihovny:

Kouzelné čtení

– interaktivní mluvčí kniha:

- ♦ Hravá angličtina
- ♦ Moje první barvy a tvary
- ♦ Mlsné medvědí příběhy
- ♦ Zachraň život s Nehodovými
- ♦ Detektiv Vroubek
- ♦ Kniha o železnici
- ♦ Tajemství moří a oceánů

Naučná literatura:

- ♦ Perníčkové řemeslo, techniky, postupy, tajné rady
- ♦ Helena Sováková, plukovnice lidských duší
- ♦ Kreativ – 90 dortů pro vášnivé cukráře i mlsouny
- ♦ Kreativ – tvoření pro děti od jara do zimy
- ♦ Kreativ – Proměny něco z ničeho
- ♦ Kreativ – S háčkem štěstí na celý rok

Romány:

- ♦ **Manželství** (P. Hartl) Příběh o boji lásky s všedností. Když se do sebe Jana s Martinem zamilovali, všichni byli přesvědčení, že jejich vztah nemá žádnou budoucnost...
- ♦ **Indiánský erotikon** (D. Štoflová) Druhá kniha úspěšné blogerky přináší další vtípné a s nadhledem vyprávěné příběhy ze života indiánů z kmene Čerokí, ale i o životě v New Yorku, městě hříchu.
- ♦ **Istrijské zlato** (M. Downey) Historický thriller se odehrává na chorvatském poloostrově Istrie a prolínají se v něm tři časové linie: období římské okupace, partyzánský odboj během 2. sv. války a současnost.
- ♦ **Tahle kniha ti změní život** (A. Palán) Rozhovory o nečekané síle čtení. Jak literární dílo dokáže ovlivnit osud čtenáře? Příběhy lidí, kterým se něco takového poštěstilo. Stačilo ve správný čas přečíst tu správnou knihu. O svém životě otevřeně mluví bývalá sexuální pracovnice, tatínek nemocného syna, farářka, majitel undergroundového vydavatelství, prodávka v supermarketu...

Mapa

Čtenářské kluby pro dospělé, 17. 10. 2025

Mapa je tajemství, mapa je cesta, mapa je příslib... Nejedna čtenářka se čas od času zamýšlí nad tím, kde se jeho příběh odehrává, nad místem, které milují či nenávidí jeho postavy, leckdy i nad tím, zda by ve stejném prostředí chtěl pobývat či žít on sám. Co je to, co nás přitahuje k určitému místu, zemi, krajině? Naše srdce? Naše nesplněné sny? Zvědavost či dobrodružná povaha? Nebo touha po klidu a samotě?

Ovlivnila některá z knih, do níž jste se začítli, vaši touhu spatřit to, co tak barvitě popisuje autor? U mě to byl už v dětství Máchův Máj. Tolik jsem chtěla sedět na břehu „stinného jezera“ a pozorovat hvězdy... Uchvacovala mě i Erbenova Kytice. Moci se tak podívat k té otevřené skále, v níž matka zapomněla své dítě, nebo stát na břehu jezera a jít pomalu po úzké lávce... Ale to jsou světy vzdálené, fantazijní.

Je mnoho knih, které inspirují čtenáře k tomu, že sednou do auta nebo si koupí letenku a splní si svůj sen. Pro mě jsou tím

snem dvě země. První je Izrael. Okouzila mě kniha Šemiho Zahrina Jednoho krásného dne odehrávající se právě tam. Nádherný, avšak bolestný příběh chlapce a později mladého muže... A pro další zemi, Arménii, mě nadchla spisovatelka Narine Abgarjanová. Už během čtení první knihy, Tři jablka spadlá z nebe, jsem si zamilovala drsnou krásu této země i její bolestnou historii. Mé dojmy pak umocnila povídková kniha Žít dál. Je to kniha plná smutku, bolesti a ztrát, ale i naděje na lepší život. Obyvatele arménského městečka Berd, ležícího nedaleko hranic s Ázerbájdžánem, sužuje válečný konflikt o Náhorní Karabach a jeho tragické následky. Přesto se nevzdávají a snaží se žít. Jejich síla, pokora a vytrvalost se stávají vzorem...

„Mapy nejsou CESTA, jen ukazují, kde se nachází CÍL...“ (Tomáš Pfeiffer, český filozof)

Ingrid Mendlíková

Čtenářský klub pro dospělé se v sobotu 25. října vydal do Prahy na literární výlet po stopách Zdeny Salivarové

Stovky zajímavých příběhů

Nemá je pouze krajina naší kotliny, nasbírali bychom je i jinde. Příběhy přírodních skutečností, které poutají zvědavost. Co obrázek, to vědní obor, za ním se skrývají. Abych doložil uvedené, pojďme znovu za východní okraj města cestou ke Zvolínku. Že oblast protežují je pocho-pitelné, trávím v ní množství času.

Tak třeba ovocné stromy letošního jara. Zdálo se za opozdělých mrazíků, že bude znovu po ovoci, ony ale mnohé nasadily květy opakovaně se zpožděním. A větve se pod úrodou na konci léta znovu ohýbaly.

V polovysoké trávě květnaté louky zastihneme nedospělé zajíce ještě během podzimu. Jsou téměř všude. Je to tím, že prostředí druhu vyhovuje, může se množit a přežívat. Podobně je tomu s bažanty, jejichž rodiny před rozpadem vyhledávají semínka plevelů i hmyz v bylinném příkrovu.

Nad hroudami orbou opracovaného pole se usadili skřivani. Našli pod travnatým okrajem meze příležitost k hnízdění a v okolí možnost k uživení. Netrval jejich příchod ani jediný rok. Ostatně, budete je moci uslyšet znovu na jaře výšlapem po staronové cestě s vysázenými dřevinami.

Nad hlavou nám s voláním přeletí dva pestře zbarvení ptáci, kteří tu nebývali. Jde o výbojně husice nilské, šířící se republikou a pokoušející se usadit. Hnízdí již v prostoru splavu Červenského rybníka, kde hlídkující houser vysedává na koruně zásobníku krmiva nebo na střeše betonové stavby. Dokážou se prosadit i proti větším labutím. Druh je dnes veden na seznamu nežádoucích opeřenců české přírody.

Invazní je podobně i keřovitě vyhlížející křídlatka japonská pod hrází Zvolínku, zajímavá třeba tím, jak choulostivá je k mrazům. Vždy se však vzbudí a přežije. Ovšem nešíří se, což je pozoruhodné.

Nepůvodními můžeme vnímat i krásné kameny, které lze najít v šterku obnaženého podloží polí. Kdysi je do kraje přivedla řeka z míst okolo Kozákova, řada z nich byla přerazena z polodrahokamů mezi kameny drahé. Kupříkladu ohlazený krystal záhnědy či křišťálu, doložený na fotografii.

Další záhadou pravidelnějších vycházek je Trnický potok. Za letních měsíců občas až přestává téct, a protože navštívují výše nad Zvolínkem několik slavičích hnízdišť, vím, kde se voda za vesnicí po-

Krásné kameny, které lze najít v šterku obnaženého podloží polí. Do kraje je kdysi přinesla řeka z míst okolo Kozákova, kupříkladu ohlazený krystal záhnědy či křišťálu.

padne do podloží a k nám nedoteče. Tragédií je takový stav pro řadu živočichů podobně, jako se před lety stalo na Klenici.

Jinou zajímavostí je skutečnost, kdy ovoce letos až na vzácné výjimky nebylo stiženo červivostí. Příčinou bylo nevyzpytatelné jaro, kdy hmyz nenašel podmínky k rozmnožení, s čímž se ovšem krom obaleče jablečného či vrtule třešňové „svezli“ i motýli jiní, vítanější.

Zajímavé je též sledovat chování povrchové vody v krajině, kde je schopna se udržet od půlky října až do března, často dokonce déle. I potom jsou sady poměrně vlhké, což ovlivňuje stav a výkonnost dřevin. Že fenomén má dopad dalekosáhlejší dokazují nejenom koberec prvosenek – petrkličů, ale například nádherný slavič modráček, který už dvě sezóny docela jiným zpěvem dělá noční společnost „pravým“ mistrům slavičům.

Další z příběhů nabízí jezírko, které v letošním roce jasně ukázalo, že chceme-li mít vodu

živou, čistou a plnou pohybu, kapr musí z prostředí pryč. Navrátila se původní druhová skladba téměř před očima.

A protože text už dobíhá tradičního výměru, přidám zážitek poslední. Mírně popírá spolehlivost ohlašování počasí rosníčkami. Slavičí háj i tento druh hostí a zpřítomnit jej lze ve správném ročním čase klidně nastartováním travní sekačky. Stejně jako u skokanů skřehotavých jsou samečci rosníček v době rozmnožování a obrany teritorií velmi aktivní.

Přeji čtenářům pěkné chvíle v krajině a sundávání starého kalendáře za těch nejlepších vzpomínek.

Pavel Kverek

Nové památné stromy v Dolním Bousevě

Před několika lety jsem měla na zdejší základní škole program o stromech. S dětmi jsme přemýšleli, kde rostou největší stromy. Přišli jsme na to, že kromě lesa ještě ve starých alejích, u kostelů a kapliček, u rodových statků a na hřbitovech. Jinde se stává, že se strom přílišné věkovitosti nedočká. Na bousevský hřbitov jsme chodili pozorovat a měřit statný, asi 150 let starý dub. To, že strom doroste úctyhodných rozměrů, neznamená, že je automaticky chráněn. Například právě na hřbitovech mnohým lidem vadí, že z něj padají větvičky a listy na hroby. Jiní jsou naopak rádi, že zahrada posledního odpočinku jejich blízkých, zůstává zelená, šumící a živá. Co člověk, to jiný názor. Čím je strom starší, tím více potřebuje kontrolovat a odborně ošetřovat, aby byla zachována bezpečnost na veřejných prostranstvích. Kořenový systém stromů splývá s prostředím, obrůstá kameny, zpevňuje podloží. Kdyby přestal existovat, mohly by časem vzniknout potíže. Odumřelé kořeny by se postupně rozpadaly a to by mohlo mít souvislost například se statikou některých hrobů.

Za památné stromy lze v souladu se zněním § 46 odst. 1 zákona vyhlásit mimořádně významné stromy, skupiny stromů či stromořadí. Jde zpravidla o dřeviny, které vynikají svým vzrůstem, habitem, stářím, nebo tvoří významnou krajinnou dominantu. Důvodem k vyhlášení památného stromu může být také to, že se jedná o vzácnou introdukovanou dřevinu nebo jinak historicky cenný strom.

K topolu bílému a jasanu ztepilému, rostoucím v areálu firmy Dobos, letos přibýly další čtyři památné stromy. Je to skupina tří nejstarších stromů na místním hřbitově: dub, dva zeravy a solitérně rostoucí jerlín poblíž zadního vchodu na hřbitov.

Dub letní je mohutný listnatý strom dorůstající výšky až 45 m, za dobrých podmínek může dosáhnout věku až 2000 let. Má hluboké kořeny a je odolný vůči silným větrům. Dub roste velmi pomalu, proto má jeho dřevo specifické vlastnosti. Od dávnych dob jsou duby považovány za symbol síly a odolnosti. Je oblíbeným stromem hlavně v germánské mytologii. V blízkém

Jelín japonský 5. 12. 2024 stojící před bývalou márnici u hřbitova

okolí Dolního Bouseva roste památných dubů hned několik, za zmínku stojí třeba Ujkovický dub, dub poblíž zámku v Domousnicích nebo významný strom – dub letní v lesoparku pod Humprechtem.

Obvod „našeho bousevského“ dubu činí ve výšce 130 cm nad zemí 4,14 m a jeho stáří se odhaduje na 150 let. Kmen má rovný, větve začínají růst ve výšce přibližně čtyř metrů. Koruna je užší, jak je typické pro sloupovité kultivary, symetrická, tvořená dlouhými kosterními větvemi.

Zerav obrovský je neopadavý jehličnatý strom s pravidelnou kuželovitou korunou, původem ze západní části Severní Ameriky. V oblastech jeho přirozeného výskytu, ve vlhkých lesích s množstvím srážek a vysokou vzdušnou vlhkostí, může dosáhnout stáří víc než 1000 let.

Oba zeravy, navržené k vyhlášení za památné stromy, rostou vedle sebe v severní části areálu hřbitova v Dolním Bousevě, v blízkosti dubu letního. Jedná se o mohutné jedince – obvod jejich kmene ve výšce 130 cm nad zemí činí u jednoho zeravu

2,37 m, u druhého zeravu 3,14 m. Jejich stáří je odhadováno na více než 100 let. Kmen mají rovný, bez defektů, mírně odkloněný od sebe. Koruna je úzká, hustá, typicky kónická. Větve dosahují téměř k zemi.

Jerlín japonský můžeme považovat na území České republiky za poměrně exotický druh, původem z Dálného východu. Jeho pravlastí je Čína a Korea, nikoli Japonsko, jak bychom mohli podle názvu usuzovat. Koruna stromu je široká, u vzrostlých jedinců v průměru 30 i více metrů. Kůra na kmeni je šedohnědá s vystouplými hřebeny, na mladých větvích místy mezi šedohnědou vystupuje i tmavozelená borka. Květem a listy připomíná akát, ale nemá trny a doba kvetení se také liší. Jerlín kvete v červenci až v srpnu. Během květenství vytváří dlouhé bílé laty. Je medonosný. Daří se mu na slunných stanovištích s dostatkem vláhy a živin a poměrně dobře odolává znečištěnému městskému prostředí. V Česku se vysazuje od 1. poloviny 19. století, a to především jako okrasná dřevina. „Náš jerlín“ vzhledem ke své velikosti, habitu a druhu zde neobvyklému, tvoří významnou krajinnou dominantu.

Oba zeravy, stejně jako vedle nich rostoucí dub a poblíž rostoucí jerlín, patří mezi nejvíce vzrostlé jedince široko daleko a doplňují kulturní, přírodní a estetickou hodnotu našeho města.

Strom vyhláší za památný příslušný odbor životního prostředí, například na podnět občana, organizace či spolku. S návrhem musí souhlasit vlastník pozemku, na kterém strom roste, v tomto případě Město Dolní Bousev. Pracovníci Magistrátu Města Mladá Boleslav, odboru životního prostředí, pak přijedou na místní šetření. Certifikovaný arborista provede dendrologický průzkum, včetně ocenění stromu podle metodiky Agentury ochrany přírody a krajiny ČR. Vyhodnotí zdravotní stav stromu a navrhne opatření, jak strom co nejlépe podpořit v jeho přirozeném vývoji.

Proces vyhlášení se řídí zákonným postupem. Nechybí řádné zdůvodnění ani stanovení podmínek, mezi něž patří na-

příklad vymezení ochranného pásma. Základní ochranné pásmo kolem památného stromu je ve tvaru kruhu, o poloměru desetinásobku průměru kmene měřeného ve výši 130 cm nad zemí. Památné stromy je zakázáno poškozovat, ničit a rušit v přirozeném vývoji. V ochranném pásmu není povolena žádná pro památný strom škodlivá činnost, třeba výstavba, terénní úpravy, odvodňování, chemizace atd.

Vzhledem k tomu, že dub a zeravy rostou v blízkosti hrobových míst v areálu aktivního hřbitova, dendrolog navrhně z důvodu zajištění maximální provozní bezpečnosti provedení přístrojového testu stability, zohledňujícího i stav kořenové soustavy (tahovou zkoušku), a provedení kontroly kosterního větvení.

Pavla Bartková

Vánoční PRODEJ KAPRŮ

Prodej bude probíhat

22.12. 9.00 - 18.00

(NEBO DO VYPRODÁNÍ ZÁSOB)

*na parkovišti pod náměstím
u bývalé pekárny
v Dolním Bousově*

2025

Budou prováděny všechny služby

(zbavení života, zbavení šupin, kuchání,
stáhnutí z kůže...)

Nová hospoda a obchod na Svobodíně byly otevřeny před 40 lety

I když jsou Bechov a Svobodín poměrně malé vesnice, nikdy zde nechyběla hospoda. Na Bechově se nacházela postupně na různých místech, od 20. do 50. let minulého století byla hospoda současně na Bechově i na Svobodíně.

Nejstarší údaje pocházejí z poloviny 19. století. Tehdy býval hostinec na Bechově v č. 16 (starousedlíci pamatují dům rodiny pana Františka Šťastného). Podle kronik byl v roce 1840 držitelem Václav Najman. Stavení zdědila dcera Anna, která třikrát ovdověla, a tak hospodu prodala. Následovalo několik dalších majitelů a kolem

roku 1920 byla chalupa prodána v dražbě za 45 000 Kč, koupila ji Městská spořitelna v Sobotce. Od roku 1936 vlastnila dům rodina Šťastných a hospodu již neprovozovali.

Na konci 19. století byla hospoda také v domě č. 4. Jejím majitelem byl Bohumil Zeithaml. Jeho otec František Zeithaml chalupu koupil od rodiny Klauzových. V roce 1900 hospoda i se sousedními čísly 2, 3 a přes cestu ležícím číslem 21 vyhořela. Chalupy byly znovu vystavěny. V roce 1912 koupil hostinec Josef Jansa z Martinovic. Když v roce 1918 ovdověl, prodal

živnost Václavu Langrovi z Vlčího Pole. Langrovi provozovali hostinec až do 50. let, kdy jim majetek vyvlastnili komunisté. Hospoda měla i taneční sál a byla velmi oblíbená. Ještě v 50. letech se zde během kolektivizace konaly četné schůze. Langrovi pak směli využívat pouze část svého majetku, prostory hospody sloužily jako obchod se smíšeným zbožím Jednota a sál byl jakýmsi skladištěm.

V 60. letech se zde ještě párkrát promítalo, provizorní kino navštěvovala hlavně mládež z Obrubců. Později bylo „kino“ přesunuto do budovy bývalé školy. Dnes už budova bývalé Langrovy hospody nestojí. Bylo to původně druhé stavení ve vsi po pravé straně směrem od Obrubců. Dům byl ve špatném stavu, omítka byla oprýskaná, okna špatná. Jednota, která obchod provozovala, neinvestovala ani do sebemenších oprav či úprav. Po vzniku nové prodejny na Svobodíně v roce 1985 byla tato budova prázdná. Později byla zbourána a na jejím místě vyrostl před lety nový rodinný dům.

Na Svobodíně bývala hospoda v čísle 12. Původní majitel této venkovské hospody byl Václav Srb. Když ho opustila žena, stavení v roce 1908 prodal sousedovi Františku Milnerovi. Ten však hospodu neprovozoval dlouho.

Hospoda Libichovských na Svobodíně byla otevřena v roce 1917

Hostinec na Svobodíně, č. 25, začal stavět Josef Libich ještě před první světovou válkou. Musel však narukovat a v roce 1915 padl v Haliči. Stavbu dokončil jeho otec František Libich v roce 1917. V roce 1920 se hostince ujal Josefův bratr Václav Libich. V té době se vrátil jako legionář domů z války. V roce 1923 se oženil s Josefou Šrajetrovou z Husí Lhoty. Po nástupu komunistů k moci jim byl podnik znárodněn.

Dům stojí proti nádraží. Přízemí sloužilo jako hospoda, v patře zůstal původním majitelům a jejich potomkům byt. Ovšem bydlení nad hospodou nebylo příliš klidné. Kdysi byl prostor před hospodou oplocen, venku bylo sezení a před budovou byly vysázeny stromy. Místo vypadalo idylicky.

Součástí hospody byl výčep, do kterého se vcházelo po schůdcích z ulice, druhá místnost se používala výjimečně. Byla menší a vchod měla vlevo z výčepní místnosti. Na konci 80. let došlo k její úpravě a častějšímu využívání při různých příležitostech. Zadními dveřmi se prošlo z lokálu na dvorek, kde bylo umístěno suché WC. V hospodě se scházeli místní, ale chodili sem také myslivci z Petkov či z Dlouhé Lhoty. Konaly se zde různé oslavy, např. MDŽ, MDD, dětský karneval, schůze Jednoty, ČČK, veřejné schůze apod. V roce 1985 byla hospoda zrušena. Nahradila ji hospoda nová.

O výstavbě nové prodejny a pohostinství bylo po dlouhých urgencích rozhodnuto v roce 1982. Už dlouhá léta usilovali lidé o zlepšení zásobování i kulturnosti prodejny smíšeného zboží a pohostinství. Se stavbou se začalo v roce 1984, dokončena byla o rok později. Stavba probíhala v Akci Z (zet). V dobách komunistického režimu to byla neplacená pracovní činnost obyvatel, obvykle v místě bydliště. Oficiálně se jednalo o dobrovolnou práci odváděnou zpravidla mimo pracovní dobu většinou o sobotách a nedělích. Nová provozovna obchodu a pohostinství na Svobodíně vznikla především díky přičinění mnoha brigádníků, podle slov kronikáře zde mnozí pracovali o víkendech i 10-12 hodin. I v týdnu se na stavbě pracovalo téměř denně.

Stavbě předcházela demolice budovy původní pily. Se stavbou se začalo 15. dubna 1984, celá stavba trvala 19 měsíců. Tuhá zima v lednu a únoru 1985 však poněkud přerušila nastoupené tempo. „Místní občanský výbor proto přijal začátkem

Slavnostní otevření nové hospody na Svobodíně, 1985

roku 1985 v návaznosti závazku na počest 40. výročí osvobození Československa slavnou Sovětskou armádou zaměřit veškeré úsilí na včasné splnění tohoto velmi náročného úkolu.“ – píše kronikář.

Hlavním organizátorem prací na stavbě byl pan Jiří Pařík, předseda občanského výboru na Bechově, vedoucím stavby pan František Snížek. „Dále pomáhali chatari, chalupáři a potěšitelná byla i pomoc těch, kteří tu již nebydlí, ale přišli, pomohli, neboť si potrpí, že jsou Bechováci a Svobodínáci.“ Samozřejmě zde pracovala i spousta místních.

„Práce šly velmi dobrým tempem vpřed a v listopadu a začátkem prosince se již do dělával interiéru a upravovalo okolí stavby. V sobotu 14. prosince bylo slavnostní otevření objektu. A tak vznikla nová prodejna smíšeného zboží s malou drogerií a se skladem a restaurace IV. cenové skupiny s příslušenstvím s názvem „Pod Formankou“.

„Celková hodnota tohoto díla je 1 560 000 Kčs při finančních nákladech 1 253 000 Kč. Na této stavbě bylo odpracováno včetně výše uvedené demolice 34 441 brigádnických hodin, z toho 9 355 zdarma.“

Během slavnostního otevření nového objektu byli také oceněni ti, kteří se na jeho vybudování podíleli.

Bronzový pamětní list dostali: Josef Dorociak 101 hod., Václav Jirků 104 hod., Alois Svoboda 106 hod., František Buriánek 106 hod., Přemysl Vladyka 108 hod., Karel Bouček 109 hod.

Stříbrný pamětní list obdrželi: Miroslav Zdobinský st. 111 hod., Václav Zeithaml 116 hod., Robert Olbrich 123 hod.,

Josef Milner 126 hod., Luděk Janda 126 hod., Jaroslav Mádle 144 hod., Jan Tondr 146 hod.

Zlatý pamětní list získali: Luboš Kolátor 156 hod., Milan Koldovský 162 hod., Josef Švaňhal 175 hod., Jiří Kolátor 185 hod., Stanislav Straka 186 hod., František Dlask 186 hod., Robert Olbrich ml. 241 hod., Marie Hlaváčková 246 hod., Václav Novotný 251 hod., Václav Dufek 327 hod., Václav Mendlík ml. 333 hod., Jan Pošmourňý 412 hod., Josef Sokol 416 hod.

Zlatý pamětní list obdržely také různé podniky a organizace, mezi nimi např. brigáda socialistické práce AZNP Mladá Boleslav, Dřevotvar Libošovice – provoz Sobotka, drobné provozovny MNV v Dolním Bousově, OSP Mladá Boleslav, DK Dražice nad Jizerou, Státní statek Dolní Bousov, Staviva Kosmonosy...

Čestné uznání rady ONV Mladá Boleslav obdrželi: SD Jednota Mnichovo Hradiště a Strojtex n. p. a dále: předseda MNV Josef Bartoň 426 hod., Vladimír Dlask 431 hod., Vladimír Banýr 520 hod., Václav Zeithaml ml. 542 hod., Zdeněk Bartoň 544 hod., Karel Zdobinský ml. 557 hod., Jaroslav Zdobinský 578 hod., Miroslav Šrajer 640 hod.

Bronzový odznak Budovatel okresu Mladá Boleslav spojený s věcnou odměnou získali od Rady ONV Mladá Boleslav: Josef Pitro 862 hod., Miroslav Zdobinský 926 hod. a Jaroslav Dvořák 1050 hod.

Stříbrný odznak Budovatel okresu Mladá Boleslav spolu s odměnou získali: Jaroslav Dutý 1164 hod., stavbyvedoucí František Snížek 1286 hod., organizátor Jiří Pařík 1296 hod., Jiří Hlaváček 1543 hod.,

Jaroslav Bydžovský 1573 hod. a Ladislav Blask 1617 hod.

Podle slov některých pamětníků je počet odpracovaných hodin jednotlivců nadnesený...

„A tak ve slavnostní den v sobotu 14. prosince 1985, za přítomnosti pozvaných hostů s. Jiřího Diblíka KV KSC, s. Pavla Kopeckého OV KSC, s. Rudolfa Vajgla OV ONV Mladá Boleslav, s. Ladislava Ditricha, předsedy SD Jednota v Mnichově Hradišti a s. Františka Skramužského, předsedy MV KSC a ředitele Strojtexu v Dolním Bousevě, s. Josefa Bartoně, předsedy MěNV v Dolním Bousevě a hosta ze Sovětského svazu, generálního tajemníka Československo-sovětské obchodní komory, s. Anatolije Chonutova, byla tato prodejna s restaurací slavnostním přestřižením pásky s. Rudolfem Vajglem dána k po-

třebám občanů. Oslava pokračovala dále uvnitř objektu prodejny a potom pohoštěním a taneční zábavou, která končila až v neděli za ranního kuropění. A když by se probudili formani či vozkové, kteří před více jak 80 lety jezdili tady se zbožím, podivili by se, že u brodu přes Klenici nestojí stará formanská hospoda s čekající koňskou příprazí, která je vytáhne lesem do kopce, ale že tu najdou znovu útulnou hospůdku s jídlem i dobrým pivem 11° a 12° Klásterem. A tak až přijedou v sezóně ponejvíce boleslavští houbaři, budou pohoštěni již v hospodě Pod Formankou.“

Nový obchod byl prostorný, čistý a na tehdejší poměry celkem dobře zásobovaný. Hospoda těsně sousedila s prodejnou, vlevo byl výčep, vpravo byl větší prostor, který bylo možné oddělit tehdy moderními zatahovacími stěnami. Budova měla velká

okna, byla prostorná, světlá a čistá. Také tato hospoda sloužila podobným účelům jako předešlá. Po revoluci se obchod i hospoda ukázaly jako prodělečné, takže k lítosti nejen těch, kteří zde odpracovali spoustu hodin, byly v roce 1991 zrušeny. Od roku 1995 sídlí v budově firma Lentus.

V dnešní době už si tedy na Bechově lidé nemohou ani nakoupit, ani společně posedět v hospůdce. Je pravdou, že dnešní mladí lidé už netráví tolik času v hospodě jako bylo zvykem dříve, věnují se více rodině, sportu a svým koníčkům, takže absence podobného zařízení příliš nechybí. Přesto je dosti smutné, že dílo, na němž se podílela s velkým západem téměř celá vesnice, sloužilo tak krátce.

Ingrid Mendlíková

Poděkování

Čas pravidelně rok k roku přidává, jen krásné vzpomínky nám zůstávají... Děkuji městskému úřadu za milé blahopřání a dárky k mým narozeninám.

Věra Rejřová

Děkuji městskému úřadu za milé blahopřání a dárky k mým narozeninám.

Josef Kovář

Děkuji touto cestou městskému úřadu za milé blahopřání a krásný dárek k mým narozeninám.

Josef Škaloud

Děkujeme městskému úřadu za milé blahopřání a dárek k našim narozeninám.

Anežka a Mirek Škaloudovi

Děkuji městskému úřadu za milé blahopřání a dárek k mým 80. narozeninám.

Mgr. Jaroslava Vařilová

Děkuji městskému úřadu za dárek a milou gratulaci k mým narozeninám.

Karásková Dana

Inzerce

Sběratel s více než 30letou praxí, koupí a bezplatně ohodnotí starožitnosti všeho druhu. Např.: obrazy, mince, zlato, hodiny, porcelán a další starožitnosti. Platím vždy hotově na místě. Nejlepší ceny od sběratele! tel. 732 961 266.

Kulturní tipy

29. 11. Prodejní výstava Radosti a dárky, galerie Na faře, potrvá do 18.12.

29. 12. Mikulášská nadílka s ohňostrojem, 15.30, nám. TGM
1. 12. – 1. Adventní těšení pro děti, 17.00, knihovna

5. 12. KINO pro děti, 16.30, knihovna, promítáme na plátno film Pohádky po babičce

5. 12. KINO v knihovně, 19.00, promítáme film Stezka života

10. 12. – 2. Adventní těšení pro děti, 16.30, divadlo v knihovně – Miloušek a čerti

14. 12. Kůsovic koledníci – adventní koncert na náměstí u betléma

15. 12. – 3. Adventní těšení pro děti, 17.00, knihovna

18. 12. Tvořivá dílna v knihovně, 17.00

24. 12. Štědrý večer nastal, 22.00, zpívání koled v průchodu na RADNICI

1. 1. 2026 Novoroční ohňostroj, 18.00, rybník Pískovák

2. 1. KINO pro děti, 16.30, promítáme v podkroví knihovny animovaný film Heidi, děvčátko z hor – Legenda o rysovi

2. 1. KINO v knihovně, 19.00, promítáme na plátno v podkroví knihovny film Nepela

17. 1. Sportovní ples, 20.00, sokolovna

Aktuální informace a podrobnosti najdete na www.infocentrum.dolnibousev.cz a na plakátovacích plochách.

Zpravodaj Bousevák, vychází jako dvouměsíčník. Vydavatel: Město Dolní Bousev, nám. TGM 1, 294 04 Dolní Bousev, IČ: 00237680. Vydání povoleno MK ČR pod číslem E 13240. Pověřená redaktorka: Ing. Dita Říhová. Redakce: Ing. Dita Říhová, Miloslav Ječný, Zuzana Zemanová. Náklad 1350 ks výtisků. Grafická úprava a tisk MS Polygrafie s.r.o., Horka 35, 294 01 Bakov nad Jizerou, www.mspolygrafie.cz.

Příspěvky a inzerci přijímá Městská knihovna a infocentrum, tel.: 322 312 001, 322 312 002, infocentrum@dolni-bousev.cz. Uveřejněné příspěvky nemusí vyjadřovat názory redakční rady zpravodaje. Uzávěrka příštího čísla 15. 1. 2025. Později podané příspěvky nebo neuhrazené inzeráty nebudou otištěny. Děkujeme za pochopení.

Běh Bousovem – pořádaný zákl. školou a městem 27. září 2025

1. ročník běhu Bousovem se uskutečnil 27. září 2025

MŠ – uspávání broučků

MŠ lampionový průvod k uspávání broučků

Barbora Kollátorová

Jiří Brzobohatý

Kateřina Plachá

Lea Laufke

Matouš a Dominik Doležal

Maxmilián Ziemba

Ondřej Sobota

Tobiáš Lukášek

MUSICA FORTUNA

PĚVECKÝ SBOR

VYSTOUPENÍ MŠ

MATYÁŠ KAMENICKÝ

BUBENÍK

**ROZSVÍCENÍ
VÁNOČNÍHO
STROMU**

LUCIFER A MIKULÁŠ

PŘÍJEZD

OHŇOSTROJ

DANIELOVA LASEROVÁ SHOW

PRODEJNÍ VÝSTAVA
NA FAŘE A NA ZŠ

KRISTIÁN ŠEBEK

A SLAWINSKI ORCHESTRA

MIKULÁŠSKÁ NADÍLKA

DOLNÍ BOUSOV

29. 11. 2025 | 15:30

VSTUPNÉ 150 Kč
DO 15 LET ZDARMA

BALÍČKY PRO DĚTI
NOSTE DO HOLIDAY CAFE
NA NÁMĚSTÍ V DB